

“मीठे बच्चे- आत्मारूपी ब्याट्रीलाई ज्ञान र योगले भरपुर गरेर सतोप्रधान बनाउनु छ, पानीको स्नानले होइन ।”

प्रश्न:- यस समयमा सबै मनुष्य आत्मालाई भड्काउने को हो ? त्यसले किन भड्काउँछ ?

उत्तर:- सबैलाई भड्काउने रावण हो किनकि ऊ स्वयं पनि भड्कन्छ । उसको आफ्नो कुनै घर छैन । रावणलाई कसैले बाबा भन्दैन । बाबा त परमधाम घरबाट आउनुहुन्छ आफ्ना बच्चाहरूलाई ठेगाना दिन । अहिले तिमीलाई घरको थाहा लागेको छ, त्यसैले तिमी भड्कदैनौ । तिमी भन्छौ- हामी बाबासँग सबैभन्दा पहिले छुटेका हौं अब फेरि सबैभन्दा पहिले घर जानेछौं ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा बच्चाहरू यहाँ बसेर सम्भन्छन्, यिनमा जो शिवबाबा आउनुभएको छ, जसरी भए पनि हामीलाई साथमा घर अवश्य लिएर जानुहुन्छ । त्यो आत्माहरूको घर हो नि । त्यसैले बच्चाहरूलाई अवश्य खुशी हुन्छ होला, बेहदका बाबा आएर हामीलाई फूल बनाउनुहुन्छ । कुनै कपडा आदि लगाइदिनु हुन्छ । यसलाई योगबल भनिन्छ, यादको बल । जस्तो शिक्षकको पद हुन्छ त्यस्तै पद अरू विद्यार्थीलाई पनि दिलाउँछ । पढाइद्वारा विद्यार्थीले जान्दछन्- हामी यस्तो बन्नेछौं । तिमी पनि सम्भन्छौ हाम्रा बाबा टिचर पनि हुनुहुन्छ, सद्गुरु पनि हुनुहुन्छ । यो हो नयाँ कुरा । हाम्रो बाबा टिचर हुनुहुन्छ, उहाँलाई हामी याद गर्छौं । हामीलाई पढाएर यस्तो बनाइरहनु भएको छ । हाम्रा बेहदका बाबा आउनुभएको छ- हामीलाई फर्काएर घर लिएर जान । रावणको कुनै घर हुँदैन, घर रामको हुन्छ । शिवबाबा कहाँ रहनुहुन्छ ? तिमी भट्ट भन्छौ परमधाममा । रावणलाई त बाबा भनिदैन । रावण कहाँ रहन्छ ? थाहा छैन । यस्तो भनिदैन- रावण परमधाममा रहन्छ । होइन, उसको मानौं ठेगाना नै छैन । भड्किइरहन्छ, तिमीलाई पनि भड्काउँछ । तिमी के रावणलाई याद गर्छौ र ? गर्दैनौ । कति तिमीलाई भड्काउँछ । शास्त्र पढ, भक्ति गर, यो गर । बाबा भन्नुहुन्छ- यसलाई भक्तिमार्ग, रावणराज्य भनिन्छ । गान्धीले पनि भन्थे- रामराज्य चाहियो । यस रथमा हाम्रो शिवबाबा आउनुभएको छ । बडा बाबा हुनुहुन्छ नि । उहाँ आत्माहरूसँग बच्चा-बच्चा भनेर कुरा गर्नुहुन्छ । अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ रूहानी बाबा र रूहानी बाबाको बुद्धिमा तिमी रूहानी बच्चाहरू छौ किनकि हाम्रो सम्बन्ध छ नै मूलवतनसँग । *आत्मा परमात्मा अलग रहे बहुकाल* । वहाँ त आत्माहरू बाबाको साथमा एकसाथ रहन्छन् । फेरि अलग हुन्छन् आ-आफ्नो पार्ट बजाउन । धेरै समयको हिसाब हुनुपर्छ नि । उहाँ बाबा बसेर बताउनुहुन्छ । तिमी अहिले पढाइ पढिरहेका छौ । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन् । जो राम्रोसँग पढ्छन्, उनीहरू नै पहिले-पहिले मबाट छुटेका हुन् । उनीहरूले फेरि मलाई धेरै याद गर्छन् त्यसैले फेरि पहिले-पहिले आउनेछन् ।

बाबा बच्चाहरूलाई बसेर सारा सृष्टि चक्रको गहन रहस्य सम्भाउनुहुन्छ, जो अरू कसैले पनि जान्दैनन् । गहन पनि भनिन्छ, गोपनीय पनि भनिन्छ । यो तिमीले जान्दछौ- बाबा माथि नै बसेर सम्भाउनुहुन्छ, यहाँ आएर सम्भाउनुहुन्छ- म यस कल्प वृक्षको बीजरूप हुँ । यस मनुष्य सृष्टिरूपी वृक्षलाई कल्प वृक्ष भनिन्छ । दुनियाँका मनुष्यले त बिलकुल केही जान्दैनन् । कुम्भकर्णको निद्रामा सुतेका छन् फेरि बाबा आएर जगाउनुहुन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई जगाउनुभएको छ, अरू सबै सुतेका छन् । तिमी पनि कुम्भकर्णको आसुरी निद्रामा सुतेका थियौ । बाबाले आएर जगाउनुभएको छ- बच्चाहरू जाग । तिमी अल्छी भएर सुतेका छौ, यसलाई भनिन्छ अज्ञान निद्रा । त्यो निद्रामा त सबै पर्छन् । सत्ययुगमा पनि निदाउँछन् । अहिले सबै छन् अज्ञानको निद्रामा । बाबा आएर ज्ञान दिएर सबैलाई जगाउनुहुन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरू जागेका छौ, जान्दछौ- बाबा आउनुभएको छ, हामीलाई लिएर जानुहुन्छ । अहिले त न यो शरीर कामको छ, न आत्मा, दुवै पतित बनेका छन्, एकदम कमसल छ । ९ क्यारेट भनौं अर्थात् धेरै कमसल सुन, सच्चा सुन २४ क्यारेटको हुन्छ । अब बाबा तिमी बच्चाहरूलाई २४ क्यारेटमा पुर्‍याउन चाहनुहुन्छ । तिम्रो आत्मालाई सच्चा-सच्चा स्वर्णिम युगी बनाउनुहुन्छ । भारतलाई सुनको चरा भन्दथे । अहिले त फलामको, पत्थरको चरा भनिन्छ । हुन त चैतन्य हो नि । यी बुझ्नुपर्ने कुरा छन् । जसरी आत्मालाई सम्भन्छौ, त्यसरी बाबालाई पनि सम्भन सक्छौ । भन्छन् पनि, चम्कन्छ सितारा... । धेरै सानो सितारा छ । डाक्टर आदिले धेरै कोसिस गरेका छन् हेर्नका लागि तर दिव्य दृष्टि विना देख्न सकिदैन । धेरै सूक्ष्म छ । कोही भन्छन्- आँखाबाट आत्मा निस्किएर गयो, कोही भन्छन् मुखबाट निस्किएर गयो । आत्मा निस्किएर कहाँ जान्छ ? अर्को तनमा गएर प्रवेश गर्छ । अहिले तिमीहरूको आत्मा माथि जान्छ शान्तिधाम । यो पक्का थाहा छ- बाबा आएर हामीलाई घर लिएर जानुहुन्छ । एकातिर छ कलियुग, अर्कोतिर छ सत्ययुग । अहिले हामी संगममा खडा छौ । आश्चर्य छ । यहाँ करोडौं मनुष्य छन् र सत्ययुगमा केवल ९ लाख ! बाँकी

सबैलाई के होला ? विनाश हुनेछ । बाबा आउनुहुन्छ नै नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्न । ब्रह्माद्वारा स्थापना हुन्छ । फेरि पालना पनि हुन्छ दुई रूपमा । यस्तो त होइन, ४ भुजा भएको कोही हुनेछ । फेरि त शोभा नै हुँदैन । बच्चाहरूलाई पनि सम्झाइदिनुहुन्छ— चतुर्भुज हो श्री लक्ष्मी, श्री नारायणको कम्बाइन्ड रूप । श्री अर्थात् श्रेष्ठ । त्रेतामा दुई कला कम हुन्छन् । त्यसैले बच्चाहरूलाई यो जुन ज्ञान अहिले मिल्छ, यसको स्मृतिमा रहनु छ । मुख्य छन् नै दुई अक्षर, बाबालाई याद गर । अरू कसैको बुद्धिमा आउँदैन । बाबा नै पतित-पावन सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ । गायन पनि गर्छन्— बाबा, हजुरले हामीलाई सारा आकाश, धर्ती सबै कुरा दिनुभयो । यस्तो कुनै चीज छैन जुन अप्राप्त होस् । सारा विश्वको राज्य दिनुभएको छ ।

तिमी जान्दछौ— यी लक्ष्मी-नारायण विश्वका मालिक थिए । फेरि ड्रामाको चक्र फिर्छ । सम्पूर्ण निर्विकारी बन्नु छ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । यो पनि जान्दछौ— विकारबाट निर्विकारी, निर्विकारीबाट विकारी, यो ८४ जन्मको पार्ट अनगिन्ती पटक बजाएका हौं । त्यसको गन्ती गर्न सक्दैनौ । बरु जनसंख्याको गन्ती गर्न सकिन्छ । बाँकी यो जो तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान, सतोप्रधानबाट तमोप्रधान कति पटक बन्छौ, यसको हिसाब निकाल्न सक्दैनौ । बाबा भन्नुहुन्छ— ५ हजार वर्षको यो चक्र हो । यो ठीक छ । लाखौं वर्षको कुरा त याद पनि रहन सक्दैन । अहिले तिमीमा गुणको धारणा हुन्छ । ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिल्छ । यी आँखाद्वारा तिमी पुरानो दुनियाँलाई देख्छौ । तेस्रो नेत्र जो मिल्छ, त्यसबाट नयाँ दुनियाँलाई देख्नु छ । यो दुनियाँ त कुनै कामको छैन । पुरानो दुनियाँ हो । नयाँ र पुरानो दुनियाँमा फरक हेर कति छ । तिमी जान्दछौ— हामी नै नयाँ दुनियाँको मालिक थियौं फेरि ८४ जन्म लिंदा-लिंदा यस्तो बनेका छौं । यो राम्रोसँग याद राख्नुपर्छ र फेरि अरूलाई पनि बुझाउनु छ— कसरी हामी यस्तो बन्दछौं ? ब्रह्मा सो विष्णु, फेरि विष्णु सो ब्रह्मा बन्छन् । ब्रह्मा र विष्णुको फरक देख्छौ नि । विष्णु कति सजि-सजाऊ बसेका छन् र यी ब्रह्मा कति साधारण बसेका छन् । तिमी जान्दछौ— यी ब्रह्मा, यी विष्णु बन्नेवाला हुन् । यो कुरा कसैलाई सम्झाउन पनि धेरै सजिलो छ । ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको आपसमा के सम्बन्ध छ ? तिमी जान्दछौ— यी विष्णुका दुई रूप लक्ष्मी-नारायण हुन् । यिनै विष्णु देवता सो फेरि यी मनुष्य ब्रह्मा बन्छन् । ती विष्णु सत्ययुगका हुन्, ब्रह्मा यहाँका हुन् । बाबाले सम्झाउनुभएको छ— ब्रह्माबाट विष्णु बन्न सेकेन्डमा, फेरि विष्णुबाट ब्रह्मा बन्न ५ हजार वर्ष लाग्छ । तत् त्वम् । केवल एक ब्रह्मा मात्रै त बन्दैनन् नि ! यी कुरा बाबा सिवाय अरू कसैले सम्झाउन सक्दैन । यहाँ कुनै मनुष्य गुरुको कुरा छैन । यिनका पनि गुरु शिवबाबा, तिमी ब्राह्मणहरूका गुरु पनि शिवबाबा हुनुहुन्छ । उहाँलाई सद्गुरु भनिन्छ । त्यसैले बच्चाहरूले शिवबाबालाई नै याद गर्नु छ । कसैलाई पनि यो सम्झाउन त धेरै सजिलो छ— शिवबाबालाई याद गर्नुहोस् । शिवबाबाले स्वर्ग नयाँ दुनियाँ रचनुहुन्छ । उच्चभन्दा उच्च भगवान् शिव हुनुहुन्छ । उहाँ हामी आत्माहरूका बाबा हुनुहुन्छ । त्यसैले भगवान् बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— म बाबालाई याद गर । याद गर्न कति सहज छ । बच्चा जन्मनासाथ उसको मुखबाट आफैं माँ-माँ निस्कन्छ । आमा बुवा सिवाय अरू कसैको पासमा जाँदैन । आमा मरिन् भने त अर्कै कुरा हो । पहिले आमा-बुवा फेरि पछि अरू मित्र-सम्बन्धी हुन्छन् । त्यसमा पनि जोडी-जोडी हुन्छन् । काका-काकी दुई हुन्छन् नि । कुमारी हुन्छिन्, फेरि ठूली हुने बित्तिकै कसैले काकी भन्छन्, कसैले मम्मी भन्छन् ।

अहिले तिमीलाई बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— तिमी सबै भाइ-भाइ हौ । पुगिहाल्यो, अरू सबै सम्बन्ध क्यान्सिल गर्छौ । भाइ-भाइ सम्झन्छौ, एक बाबालाई याद गर्छौ । बाबा पनि भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, म एक बाबालाई याद गर । कति बेहदका बडा बाबा हुनुहुन्छ । उहाँ बडा बाबा तिमीलाई बेहदको वर्सा दिन आउनुभएको छ । घरी-घरी भन्नुहुन्छ, मनमनाभव । आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर, यी कुरा नभूल । देह-अभिमानमा आउनाले नै भुल्छन् । पहिले-पहिले त आफूलाई आत्मा सम्झिनु छ— हामी आत्मा शालिग्राम हौं, एक बाबालाई नै याद गर्नु छ । बाबाले सम्झाउनुभएको छ— म पतित-पावन हुँ, मलाई याद गर्नाले तिम्रो ब्याट्री जो खाली भएको छ त्यो भरपुर हुनेछ, तिमी सतोप्रधान बन्दछौ । पानीको गंगामा त जन्म-जन्मान्तर अतालिका छौ तर पावन बन्न सकेनौ । पानी कसरी पतित-पावन हुन सक्छ ? ज्ञानद्वारा नै सद्गति हुन्छ । अहिले हो नै पाप आत्माहरूको भुटो दुनियाँ । लेन-देन पनि पाप आत्माहरूसँग नै हुन्छ । मनसा-वाचा-कर्मणा पाप आत्मा नै बन्छन् । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई समझ्न मिलेको छ । तिमी भन्छौ— हामी यी लक्ष्मी-नारायण बन्नका लागि पुरुषार्थ गर्छौं । अब तिम्रो भक्ति पूरा भएको छ । ज्ञानद्वारा सद्गति हुन्छ । यी देवताहरू सद्गतिमा छन् । बाबाले सम्झाउनुभएको छ— यी धेरै जन्मको अन्त्यमा छन् । बाबा कति सहज सम्झाउनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरू कति मेहनत गर्छौ । कल्प-कल्प गर्छौ । पुरानो दुनियाँलाई बदलेर नयाँ दुनियाँ

बनाउनु छ । भन्छन् नि भगवान् जादुगर हुनुहुन्छ, रत्नागर हुनुहुन्छ, सौदागर हुनुहुन्छ । जादुगर हुनुहुन्छ नि । पुरानो दुनियाँलाई नर्कबाट बदलेर स्वर्ग बनाइदिनुहुन्छ । कत्रा जादुगर हुनुहुन्छ, तिमी स्वर्गको निवासी बनिरहेका छौ । जान्दछौ- अहिले हामी नर्कका निवासी हौ । नर्क र स्वर्ग अलग छन् । ५ हजार वर्षको चक्र छ । लाखौं वर्षको त कुरै होइन । यी कुरा भुल्नु हुँदैन । भगवानुवाच छ नि- कोही अवश्य छ जो पुनर्जन्म रहित छ । कृष्णको त शरीर छ । शिवको छैन । उहाँलाई मुख त अवश्य चाहिन्छ । तिमीलाई सुनाउनका लागि आएर पठाउनुहुन्छ । ड्रामा अनुसार सारा ज्ञान नै उहाँको पासमा छ । उहाँ सारा कल्पमा एकै पल्ट आउनुहुन्छ दुःखधामलाई सुखधाम बनाउन । सुख-शान्तिको वर्सा अवश्य बाबाबाट मिलेको छ तब त मनुष्य चाहन्छन् नि, बाबालाई याद गर्छन् ।

बाबाले ज्ञान हेर कति सहजै दिनुहुन्छ । यहाँ बसेर पनि बाबालाई याद गर, बाजोली याद गर्नु भने पनि मन्मनाभव नै हुन्छ । बाबा नै यो सारा ज्ञान दिनेवाला हुनुहुन्छ । तिमी भन्दछौ- हामी बेहदका बाबाको पासमा जान्छौ । बाबाले हामीलाई शान्तिधाम-सुखधाम लिएर जाने मार्ग बताउनुहुन्छ । यहाँ बसेर घरलाई याद गर्नु छ । आफूलाई आत्मा सम्भिएर बाबालाई याद गर्नु छ, घरलाई याद गर्नु छ र नयाँ दुनियाँलाई याद गर्नु छ । यो पुरानो दुनियाँ त खत्तम हुनु नै छ । पछि गएर तिमी वैकुण्ठलाई पनि धेरै याद गर्नेछौ । घरी-घरी वैकुण्ठमा गइरहनेछन् । शुरुमा बच्चीहरू घरी-घरी आपसमा बसेर वैकुण्ठमा जान्थे । यो देखेर ठूला घरकाले आफ्ना बच्चालाई पठाइदिन्थे । नाम नै राखिएको थियो ओम् निवास । कति धेरै बच्चाहरू आए फेरि हंगामा भयो । बच्चाहरूलाई पठाउनुहुन्थ्यो । आफैँ ध्यानमा जान्थे । अहिले यो ध्यान साक्षात्कारको पार्ट बन्द गरिदिएको छु । यहाँ पनि कब्रिस्थान बनाइदिनुहुन्थ्यो । सबैलाई सुताइदिनुहुन्थ्यो, भन्नुहुन्थ्यो- अब शिवबाबालाई याद गर, ध्यानमा जान्थे । तिमी बच्चाहरू पनि जादुगर हौ । कसैलाई पनि दृष्टि देऊ, ऊ तुरुन्त ध्यानमा जानेछ । यो जादु कति राम्रो छ । नवधा भक्तिमा त जब एकदम प्राण दिन तयार हुन्छन् तब उनीहरूलाई साक्षात्कार हुन्छ । यहाँ त बाबा स्वयं आउनुभएको छ, तिमी बच्चाहरूलाई पढाएर उच्च पद प्राप्त गराउनुहुन्छ । पछि गएर तिमी बच्चाहरूले धेरै साक्षात्कार गरिरहने छौ । बाबासँग अहिले पनि कसैले सोध्यो भने बताउन सक्नुहुन्छ- को गुलाबको फूल हो, को चम्पाको फूल हो, को टंगर हो ? टूह पनि हुन्छन् हैन । (टाँग टूह यी सबै विभिन्न फूलहरूका नाम हुन् ।) अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) देहका सबै सम्बन्धलाई क्यान्सिल गरेर आत्मा भाइ-भाइ हौ, यो निश्चय गर्नु छ र बाबालाई याद गरेर पूरा वर्साको अधिकारी बन्नु छ ।
- २) अब पाप आत्माहरूसँग लेन-देन गर्नु छैन । अज्ञान निद्राबाट सबैलाई जगाउनु छ, शान्तिधाम-सुखधाम जाने मार्ग बताउनु छ ।

वरदान:- जस्तोसुकै वायुमण्डलमा पनि मन-बुद्धिलाई सेकेण्डमा एकाग्र गर्ने सर्वशक्ति सम्पन्न भव

बापदादाले सबै बच्चाहरूलाई सर्वशक्तिहरू वर्सामा दिनुभएको छ । यादको शक्तिको अर्थ हो- मन-बुद्धिलाई जहाँ लगाउन चाह्यो त्यहाँ लागोस् । जस्तोसुकै वायुमण्डलको बीचमा पनि आफ्नो मन-बुद्धिलाई सेकेण्डमा एकाग्र गर । परिस्थिति हलचलको होस्, वायुमण्डल तमोगुणी होस्, मायाले आफ्नो बनाउने प्रयत्न गरिरहेको होस् फेरि पनि सेकेण्डमा एकाग्र होऊ- यस्तो कन्ट्रोलिङ्ग पावर होस् तब भनिन्छ सर्वशक्ति सम्पन्न ।

स्लोगन:- विश्व कल्याणको जिम्मेवारी र पवित्रताको लाइटको ताज पहिरिनेहरू नै डबल ताजधारी बन्नेछन् ।